

Suresh Seth v. The Commissioner of Wealth-Tax, Amritsar
(M. R. Sharma, J.)

I

ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 6 ਸਤੰਬਰ 1973 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਟਕਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 14 ਫਰਵਰੀ 1977 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ _

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਐਮਆਰ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸਿੱਧੂ ਜੇ. ਜੇ.

ਸੁਰੇਸ਼ ਸੇਠ, -ਬਿਨੈਕਾਰ,

ਬਨਾਮ

ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ,- ਜਵਾਬਦਾਰ

1975 ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 29

28 ਜਨਵਰੀ 1977

1969 ਦਾ XIV) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1957 ਦਾ XXVIII) — ਧਾਰਾ 14(1) ਅਤੇ 18(1) (a)- ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ — ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਸੋਧ ਐਕਟ—ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ—ਕੀ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਧੇ ਹੋਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

■ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਉਸ 'ਤੇ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 16)।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਚ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਵੈਲਥ -ਟੈਕਸ, ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 27(1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ, ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਰਾਏ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। 1964-65 ਅਤੇ 1965-66 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ITA 259 ਅਤੇ 1972-73 ਦੇ 260 ਦੀ ਮਿਤੀ 4 ਮਈ, 1974 :-

“1. ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ-ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਅਪਰਾਧ ਸੀ ?

2. ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ?

ਰੁਪਏ ਦਾ 5,382 ਅਤੇ ਰੁ. 7,759 ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 18(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1964-65 ਅਤੇ 1965-66 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ?

ਬਲਰਾਜ ਕੋਹਲੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਰਾਮ ਰੰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।
(•M)

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਬੀਕੇ ਝਿੰਗਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.— (1) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਚ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:-

“1. ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ-ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਅਪਰਾਧ ਸੀ?

2. ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ? 5,382 ਅਤੇ ਰੁ. 7,759 ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1964-65 ਅਤੇ 1965 1966 ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 18(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ?

(2) 1964-65 ਅਤੇ 1965-66 ਦੇ ਸਾਲ 1964-65 ਅਤੇ 1965-66 ਦੇ ਲਈ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸੀ ਰਿਟਰਨ 30 ਜੂਨ, 1964 ਅਤੇ 30 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਗਭਗ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 18 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। 1,45,800 ਅਤੇ ਰੁ. 1,65,200 ਰੁਪਏ ਦੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਦੌਲਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ. 1,38,550 ਅਤੇ ਰੁ. ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 1,59,127 ਰੈਸ . ਦੌਲਤ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇਰ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ-ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। 5,382 ਅਤੇ

Suresh Seth v. The Commissioner of Wealth-Tax, Amritsar
(M. R. Sharma, J.) *I*

ਰੁ. ਉਸ ਦੇ ਤਹਿਤ 7,759

ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(1) (ਏ)। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

“ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1964-65:-(i) 1 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1969 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ: ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਅਧੀਨ 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪੀ.ਐਮ. 18(1) (ਏ) ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਦੁਆਰਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ -----ਰੁਪਏ 115.

(ii) 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਤੋਂ 18 ਮਾਰਚ, 1971 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ: ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 18(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੌਲਤ ਦੇ 1/2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ----- ਰੁ. 5,267 ਹੈ

ਰੁ. 5,382 ਹੈ।

(i) ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1965-66:-1 ਜੂਨ, 1965 ਤੋਂ 30 ਮਾਰਚ, 1969 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ: ਧਾਰਾ 18(1) (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਅਧੀਨ 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪੀ.ਐਮ. ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁ ----- 163.

(ii) 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਤੋਂ 18 ਮਾਰਚ, 1971 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ: ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 18(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦਾ 1/2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜੁਰਮਾਨਾ , 1969 ਰੁਪਏ 7,596 ਹੈ

ਰੁ. 7,759।”

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਚ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(1) (ਏ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, 1969, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਤੋਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

Suresh Seth v. The Commissioner of Wealth-Tax, Amritsar
(M. R. Sharma, J.) *I*

(4) ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਨਾ ਭਰਨਾ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਡਿਫਾਲਟ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ

ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲਖਨਊ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਅਗਰਵਾਲ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1964-65, 1965-66, 1966-67 ਅਤੇ 1967-68 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਧਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਿਟਰਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ 18 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 30 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਏ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਅਜਪੇਲੇਟ ਅਸਿਸ ਟੈਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਪੈਮਾਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: -

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969, ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 | (I)(a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ- ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957, 1964-65, 1965-66, 1966-67 ਅਤੇ 1967-68 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1969 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਸਨ?"

ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

"ਉਲੰਘਣ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ / ਜੇਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ।

//(I) 1976 ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 1074।

Suresh Seth v. The Commissioner of Wealth-Tax, Amritsar
(M. R. Sharma, J.)

I

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ. ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮ ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(5) ਸੀ. ਮੁਬੁਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀ ਮੁਦਲੀਆਰ (2) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1)(a) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(1)(a) ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 30 ਜੂਨ, 1962 ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(7) ਰੈਵੇਨਿਊ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਵਰਤੀ ਡਿਫਾਲਟ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੁੰਜ ਬਿਹਾਰੀ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ * (3), ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਏ.ਐਚ. ਭਿਵੰਡੀਵਾਲਾ (4), ਅਤੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਉਮਾਸ਼ੰਕਰ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਜੈਸਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ।

(8) ਕੁੰਜ ਬਿਹਾਰੀ ਚੰਦਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਈਨਜ਼ ਐਕਟ, 1923 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਤੇ 31(4), ਕੋਲ ਮਾਈਨਜ਼ ਪਿਟਰੋਲ ਬਾਥ ਰੂਲਜ਼ 1946, ਅਤੇ ਮਾਈਨਜ਼ ਰੋਚ ਰੂਲਜ਼, 1946 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਕਿਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕਰੈਚ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ

- (2) (1975)98 ITRTs^
- (3) ਏਆਈਆਰ 1954 ਪਟਨਾ 371
- (4) ਏਆਈਆਰ 1955 ਬੰਬਈ 161
- (5) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਮਪੀ 311।

ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਟੋਏ 'ਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਖਣਿਜਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਮਾਣਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਕੋਲੇ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੋਜ਼-ਰੋਜ਼

ਇਹ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ। ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਿਨ-ਪ੍ਰਤੀ-ਦਿਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਰੀ ਸੀ। .

(9) ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਡੀਬੀ 1) ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਏ.ਐਚ. ਡਿਵੀਡਿਆਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ , ਅਦਾਲਤ ਬੰਬੇ ਫੈਕਟਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 4 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਨਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਕੋਈ ਨਿਰੰਤਰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।

(10) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਮਾਸ਼ੰਕਰ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਜੈਸਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਡੀਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਰਮੈਟਿੰਗ ਵੈਟਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ. ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਭੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀ - ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਦਿਨ-ਪ੍ਰਤੀ-ਦਿਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿਓ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਦੌਲਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਾ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਵਲਰਾਮ ਪੁਜਾਰੀ ਵਾਘਮਾਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਧਿਆਨੇਸ਼ਵਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸੰਸਥਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ (6)। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ-

ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਗਲਤ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਸੱਟ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸਰੋਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੱਟ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ

Suresh Seth v. The Commissioner of Wealth-Tax, Amritsar
(M. R. Sharma, J.)

I

ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

(13) ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਟਚਸਟੋਨ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਭੁੱਲ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ 1 ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(14) ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“6 ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ : ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ * * * *”

(d) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ

(e) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਸਥਾਪਤ, ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।”

(6) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 798.

(19) ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ 30 ਜੂਨ, 1964 ਅਤੇ 30 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਨਾ ਭਰ ਕੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੋਧਣਾ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ।

(16) ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਡਿਫਾਲਟ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਵਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ

ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.

ਰਮਾ ਕਾਂਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ, - ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ -
1977 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮਿਸ ਨੰਬਰ 2-ਐਮ

31 ਜਨਵਰੀ 1977

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ t(1955 ਦਾ XXV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ 21-ਏ— ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)— ਧਾਰਾ 24— ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਲੀਬਿਤ ਹਨ— ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ—ਅਧੀਨ

Suresh Seth v. The Commissioner of Wealth-Tax, Amritsar
(M. R. Sharma, J.) *I*

ਅਰਜ਼ੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 24— ਕੀ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।